

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΕΞΩ

ΑΠΟ ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ!!!

Νωρίς νωρίς, η νέα κυβέρνηση έβαλε στο μάτι την λειτουργία των σωματείων. Πέρασε ένα νομοσχέδιο που το ονόμασε "αναπτυξιακό" και στην ουσία πρόκειται για ένα ευαγγέλιο για τα αφεντικά και παράλληλα καταστροφικό για τα συμφέροντα των εργαζόμενων. **Αν ήσουν επιχειρηματίας, θα το διάβαζες και θα καύλωνες!** Χρειαζόμαστε καμιά πενηνταριά Ραχάτια, σαν κι αυτό που κρατάς, για να αναλύσουμε τις διατάξεις αυτού του νόμου. Ας μείνουμε προς το παρόν σε δύο σημαντικά σημεία:

Πρώτον:

απαιτείται η καταγραφή όλων των μελών, του ΔΣ και των βιβλίων των σωματείων, σε ένα ψηφιακό αρχείο που θα το διαχειρίζεται το υπουργείο Εργασίας. Ας μην νομίσει κάποιος ότι έχουμε κάτι να κρύψουμε. Και τα βιβλία μας κομπλέ είναι και όποιος συνάδελφος θέλει μπορεί να τα δει. Άλλωστε - το δικό μας σωματείο τουλάχιστον- δεν κόπτεται να παρουσιάζει ότι έχει εκατοντάδες μέλη, για να παίρνει λεφτά από το κράτος. Χεσμένα τα έχουμε τα λεφτά τους και τους συσχετισμούς των παρατάξεων εντός της ΓΣΕΕ. Άλλου είναι το πρόβλημα. Είναι στο ότι αυτός ο κρατικός έλεγχος σημαίνει ότι **ανά πάσα στιγμή θα μπορούν οι εργοδότες ή και οι μπάτσοι να εντοπίζουν**, μέσω αυτού του ψηφιακού αρχείου, ποιοί/ες αγωνίζονται μέσα στους χώρους δουλειάς. Δε σφάξανε!

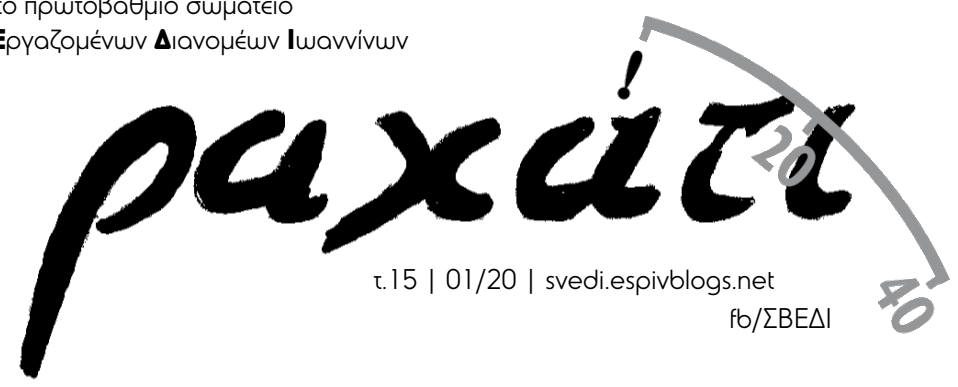
Δεύτερον:

προβλέπει ότι οι αποφάσεις των συνελεύσεων μπορούν να παίρνονται και μέσω ηλεκτρονικής ψηφοφορίας. Να την κάνουμε δηλαδή την συνέλευση story στο instagram! Όσοι/ες έχετε έρθει στην συνέλευση του σωματείου, θα έχετε δει ότι οι ψήφοι δεν είναι προτεραιότητα. Κάνουμε έναν κύκλο, μιλάμε ισότιμα κι προσπαθούμε να αποφασίσουμε με κοινή συναίνεση που να μας χωράει αν γίνεται όλους/ες. **Οι συνελεύσεις είναι το σημείο συνάντησης των συναδέλφων**, εκεί που θα βγάλουμε την οργή μας για τα σκατά που τρώμε, εκεί που θα ψάξουμε τρόπους να αγωνιστούμε για το μεροκάματο και τη ζωή μας, εκεί που θα δώσουμε κουράγιο ο ένας στην άλλη. Όπως, λοιπόν, δεν χωράνε όλα αυτά σε ένα κομματικό πλαίσιο, έτσι δεν μπορούν να χωρέσουν μέσα σε likes και ψηφιακές καρδούλες.

Γιατί η λογική του «έρχομαι ψηφίζω και φεύγω», μάς είναι έτσι κι αλλιώς **εχθρική**. Δεν θα επιτρέψουμε να εκφυλιστεί η προσωπική σχέση που χτίζουμε μεταξύ μας και να βγαίνουν αποφάσεις από ανθρώπους κρυμμένους πίσω από πληκτρολόγια. Αφήστε που θα το πάρουν τάρα τα αφεντικά και θα χώσουν τα τσιράκια τους να αλλοιώνουν τις αποφάσεις. Ε, δεν είμαστε και μαλάκες...

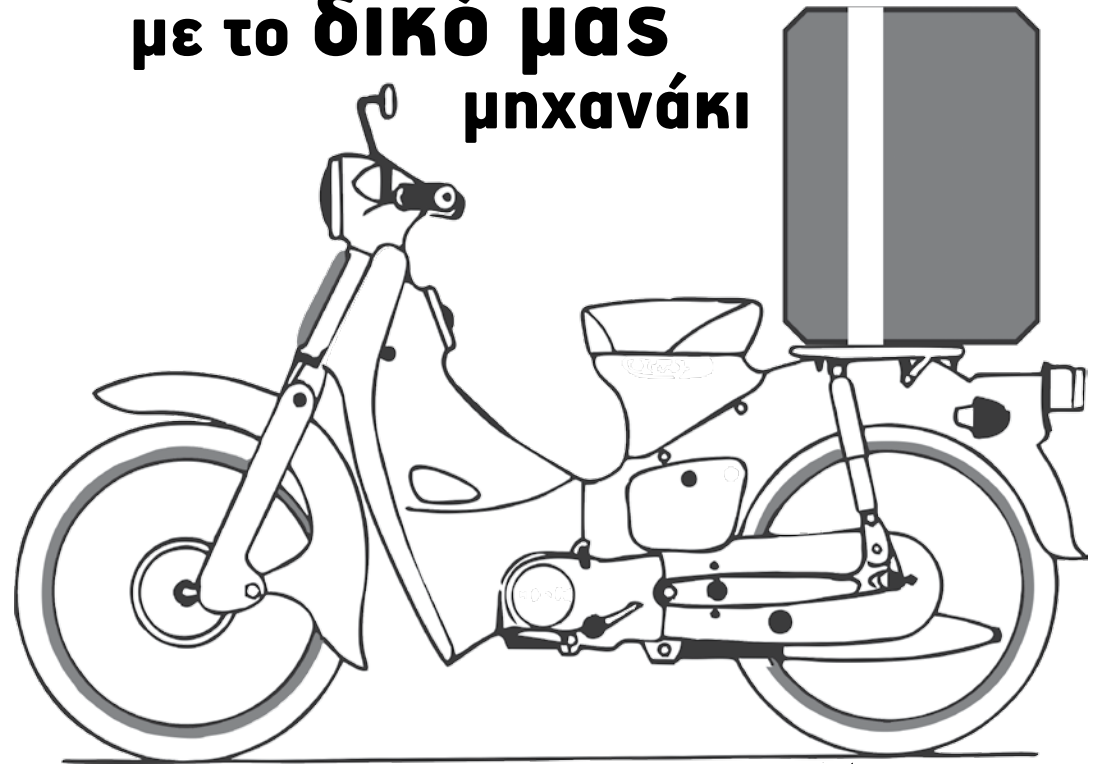
Για να 'μαστε ξηγημένοι, λοιπόν:

Ούτε βιβλία στο υπουργείο θα δώσουμε, ούτε ηλεκτρονικές ψηφοφορίες θα κάνουμε!

ντελιβεράδες, ντελιβερούδες
όσοι/ες δουλεύουμε

**με το δικό μας
μηχανάκι**

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΝΟΜΑΣΤΕ

1 για την εργασία μας:

Για να νοικιάζει το αφεντικό το μυαλό, το σώμα και τον χρόνο μας πρέπει να πληρωνόμαστε τουλάχιστον το κατώτερο που προβλέπει ο νόμος, δηλαδή **3,663** ευρώ καθαρά ανά ώρα. Εάν δουλεύεις μετά τις 22:00 το βράδυ κι ως τις 06:00 το πρωί υπολόγισε 25% επιπλέον για τα νυχτερινά, δηλαδή **4,579** ευρώ καθαρά ανά ώρα. Αν δουλεύεις Κυριακές και αργίες υπολόγισε 75% επιπλέον, δηλαδή **6,41** ευρώ καθαρά ανά ώρα. Κι αν δουλεύεις Κυριακή νύχτα τότε υπολόγισε 100% επιπλέον, δηλαδή **7,326** ευρώ καθαρά ανά ώρα! Είναι το ελάχιστο που προβλέπει η εθνική γενική συλλογική σύμβαση της ΓΣΕΕ, είτε είσαι part time είτε με σταθερό πλήρες ωράριο!

για το μηχανάκι μας: 2

Αν η επιχείρηση δε διαθέτει δικά της εταιρικά μηχανάκια και βάζουμε το δικό μας, τότε, για να νοικιάζει το αφεντικό το δικό μας παπί πρέπει να πληρώνει τουλάχιστον το 15% του ελάχιστου μεικτού ωρομισθίου. Δηλαδή **0,654** ευρώ για κάθε ώρα. **Προσοχή: αυτά τα λεφτά αφορούν στα έξοδα χρήσης και συντήρησης.** Τα έξοδα κίνησης δεν περιλαμβάνονται στο 15%, ο νόμος 4611/19 άρθρο 56 το λέει ξεκάθαρα!

3

για τα έξοδα κίνησης:

Το μηχανάκι που βάζουμε στη δουλειά θέλει βενζίνη για να κινηθεί, αλλιώς τα προϊόντα του εργοδότη θα μέινουν μέσα στο μαγαζί. Όταν νοικιάζουμε το μηχανάκι μας στο αφεντικό εξυπακούεται ότι πρέπει να πληρώνει και το καύσιμο. Ακριβώς όπως ο ψοσιέρης δεν πληρώνει το κάρβουνο ή ο κρεπιέρης το γκάζι! Ο νόμος 4611/19 άρθρο 56, μαζί με την ερμηνευτική εγκύκλιο της 1ης Ιουλίου 2019 με αρ. πρωτοκόλλου οίκ. 29613/1754, ξεκαθαρίζει πως **η βενζίνη είναι λειτουργικό έξοδο της επιχείρησης και πρέπει να την πληρώνει το αφεντικό!**

κάθε 1η και 3η Τετάρτη του μήνα

στις 12:00 στο εργατικό κέντρο

μαζευόμαστε, πίνουμε καφεδάκι με τους συναδέλφους,

μοιράζομαστε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε

στις δουλειές και οργανώνουμε από κοινού

τις απαντήσεις μας

Σ.Β.Ε.Δ.Ι.

τηλ. επικοινωνίας 6983424506

ΚΛΕΙΣΑΜΕ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑ ΒΡΑΔΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΑΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΔΙΧΩΣ ΛΟΓΟ ΚΑΙ ΑΙΤΙΑ ΜΕ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Τη Δευτέρα 21 Οκτωβρίου 2019 οι εργαζόμενοι της Pizza Fan Ιωαννίνων ειδοποιούνται τηλεφωνικώς ότι το κατάστημα αναστέλλει τη λειτουργία του και πώς αυτοί απολύονται. Οι λόγοι που ακούστηκαν ήταν δύο αλλά στην ουσία ένας. Ο πρώτος ήταν «απόφαση κεντρικής διαχείρισης» και ο δεύτερος «Δεν μπορεί να δουλέψει ήρεμα το μαγαζί, γιατί κάποιοι ζητάνε πράγματα».

Τι πράγματα όμως ζητούσαν αυτοί οι «παράλογοι» διανομείς, όπως τους χαρακτήρισε η ίδια η Pizza Fan σε επίσημη ανάρτηση της στο facebook; Αφού είδαν ότι τα λόγια τους έπεφταν στο κενό, αιτήθηκαν γραπτώς υπογράφοντας και οι οχτώ (8) συνάδελφοι: οι συμβάσεις τους να ανταποκρίνονται στις πραγματικές ώρες εργασίας τους, να τους χορηγούνται οι νόμιμες προσαυξήσεις (βραδινά, Κυριακές), 50λεπτά/ώρα παραπάνω για τη κάλυψη του εξόδου της βενζίνης και Μέσα Ατομικής Προστασίας. Όλα αυτά βασισμένα στο γράμμα του νόμου. Τίποτα παραπάνω, τίποτα λιγότερο. Στα πλαίσια της καλής θέλησης κανείς τους δεν προσέφυγε προηγουμένως στους αρμόδιους φορείς (Επιθεώρηση Εργασίας, ΙΚΑ) για να τα καταγγείλει. Κάλεσαν οι ίδιοι συνάντηση με τον εργοδότη για να του κοινοποιήσουν τα αιτήματά τους. Ο franchisee (από 28 Αυγούστου 2019 το κατάστημα είχε περάσει από τα χέρια της μητρικής σε χέρια franchisee) αφού είδε και απόδειξε ότι οι φθηνές δικαιολογίες και οι αντιφάσεις που ξεστόμιζε δε βοηθούσαν την κατάσταση, κοινοποίησε τα αιτήματα στη μητρική εταιρεία. Εκείνη με τη σειρά της πρότεινε συνάντηση με τους διανομείς ξεχωριστά. Οι συνάδελφοι αποφάσισαν ότι είναι καλύτερο να διαπραγματευτούν συλλογικά και ότι ειπωθεί, ας ειπωθεί ενώπιον όλων.

Έτσι την Πέμπτη 17 Οκτωβρίου 2019 η μητρική δια στόματος του διευθυντή της και του επιθεωρητή βορειοδυτικής Ελλάδος ανακοίνωνε στους εργαζόμενους ότι το κατάστημα επιστρέφει στην μητρική εταιρεία. Τους ζήτησε μάλιστα να κάνουν υπομονή πέντε – δέκα μέρες μέχρι να αλλάξει το ΑΦΜ και να είναι τυπικοί ως προς την εργασία τους. Όσον αφορά τα αιτήματα των διανομένων η απάντησή τους ήταν ότι μπορούν να ασφαλίζουν ένα 70-80% των πραγματικών ωρών που δουλεύουν. Για «να μην μπλέκουν οι λογιστές με προσαυξήσεις και 15%», θα έδιναν 4.50 ευρώ την ώρα σε όλους. Επίσης ήταν κάθετοι στο να μην δώσουν αποζημίωση για βενζίνη με την πρόφαση ότι θα έπρεπε να το πράξουν το ίδιο και στα υπόλοι-

πα μαγαζιά τους. Για τα Μέσα Ατομικής Προστασίας άφησαν να εννοηθεί ότι θα παρθούν κάποια κράνοι και αδιάβροχα στο αόριστο μέλλον. Καθώς οι υψηλά ιστάμενοι ξέμεναν από απαντήσεις που γύρευαν οι ερωτήσεις και τα αιτήματα των διανομένων βασισμένα στη λογική και στην εργατική νομοθεσία, επιστράτευαν την επίκληση στον φόβο. «Αν δεν είστε ικανοποιημένοι, μπορείτε να φύγετε», «έτσι είναι οι νόμοι της αγοράς», «φοβάστε γι' αυτό ήρθατε όλοι μαζί», «δεν μας είναι σε τίποτα να κλείσουμε το μαγαζί». Παρόλα αυτά πρότειναν τη Δευτέρα στις 21 Οκτωβρίου 2019, αφού θα έχει πραγματοποιηθεί κουβέντα μεταξύ των συναδέλφων, να τους σταλούν εγγράφως τα αιτήματα, είτε τα ίδια, είτε αναπροσαρμοσμένα με βάση την συνάντηση της Πέμπτης.

Το πρωινό όμως της Δευτέρας το μαγαζί ήταν ήδη κλειστό, πριν καν τους κοινοποιηθούν οι αποφάσεις και τα αιτήματα των διανομένων. Δεκαέξι (16) άτομα (8 ντελίβερι και 8 κουζίνα) χωρίς δουλειά μέσα σε μια νύχτα. Αν παρατούσαμε τα παπιά και φεύγαμε εμείς σε μια νύχτα πως θα χαρακτηριζόμασταν; Αν τους λέγαμε να μας πληρώνουν 8ώρο και να δουλεύουμε 6ώρο πως θα αντιδρούσαν; Όπως δε θέλουν να βάζουν σε μπελάδες τους λογιστές τους, πόσο θα γελάγανε οι πελάτες αν τους λέγαμε με τη σειρά μας «ελάτε στην πλατεία να πάρете τις πίσσες για να μην μπλέκουμε με οδούς, αριθμούς και ορόφους»; Το σωματείο επισκέφθηκε την Επιθεώρηση Εργασίας ζητώντας τριμερή συνάντηση με τους εργοδότες της Pizza Fan ώστε να καταγραφεί το αδικαιολόγητο κλείσιμο του καταστήματος και οι 16 απολύσεις. Ο εριστικός δικηγόρος της μητρικής αμφισβητούσε ότι φέρει ευθύνη η Pizza Fan, ότι ποτέ δεν πραγματοποιήθηκε συνάντηση και ότι οι απολύσεις δεν έγιναν δια στόματος του Σμαρτζίδη τηλεφωνικώς. Αφού του κάναμε γνωστό ότι λέει μπουρδες επί πληρωμής του ξεκαθαρίσαμε ότι έτσι και ξαναοίξει η Pizza Fan στα Ιωάννινα, έχει την υποχρέωση να επαναπροσλάβει τους απολυμένους όπως ορίζει ο νόμος.

Μέσα στο επόμενο διάστημα η μητρική ήρθε νύχτα, μάζεψε το μαγαζί και εξαφανίστηκε από τη πόλη. **Όσα αφεντικά θέλουν απλά να κωνομάνε χωρίς να λογαριάζουν τις υποχρεώσεις τους απέναντι στους εργαζόμενους καλά θα κάνουν να αλλάξουν τακτική ή ας τα κλείσουν τα ρημάδια!**

**Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΞΙΟΠΡΕΤΕΙΑΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑ GPS
ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΟΤΗΤΑ, ΣΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΛΥΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ PIZZA FAN**

Γάντια, κράνος, αδιάβροχο και 0,654 ευρώ ανά ώρα ένα κείμενο επ' αφορμή του νόμου 4611/2019

Τον προηγούμενο Μάιο πέρασε ο νόμος 4611/2019, ο οποίος όριζε δύο από τα βασικά αιτήματα που βάζουμε όλο αυτό τον καιρό σαν σωματείο, δηλαδή τί γίνεται με το μηχανάκι και με τα ΜΑΠ (Μέσα Ατομικής Προστασίας). Ένας νόμος που ξεκάθαρα είναι απόρροια των αγώνων που έχουμε κάνει όλα αυτά τα χρόνια, με αποκορύφωμα τις μαζικές απεργίες του κλάδου σε Γιάννινα και Αθήνα στις 11 Απριλίου 2019. Κι ας λένε κάποιοι πως οι αγώνες δεν κερδίζουν τίποτα...

Ο νόμος, λοιπόν, ορίζει ότι η εργοδοσία είναι υποχρεωμένη να καταβάλει συν 15% επί των βασικών μεικτών αποδοχών του εργαζόμενου, στην περίπτωση που ο διανομέας δουλεύει με δικό του μηχανάκι, ώστε να καλύπτονται τα έξοδα χρήσης και συντήρησης του οχήματος. Επίσης όσων αφορά τα ΜΑΠ ορίζει ξεκάθαρα ότι η εργοδοσία επιβαρύνεται για την παροχή τους και ως τέτοια ορίζονται «το κράνος, ένα πανωφόρι κατάλληλο για την προστασία του αναβάτη του μοτοποδηλάτου ή της μοτοσυκλέτας, η αδιάβροχη προστασία, τα γάντια και το ανακλαστικό γιλέκο» (4611/2019 Άρθρο 56).

Η καυτή πατάτα του νόμου φυσικά είναι το μηχανάκι, αφού πλέον η εργοδοσία καλείται να προσθέσει στα έξοδά της τα χρήματα που όλα αυτά τα χρόνια δίναμε εμείς από την τσέπη μας για λάστιχα, λάδια, φρένα, ντίτζες, μπουκάλες και ό,τι άλλο προέκυπτε από τα χιλιάδες χιλιόμετρα που έκανε το κακόμοιρο το παπί. Ο υπολογισμός είναι απλός συνάδελφε. Εάν δουλεύεις πενήντα 8ώρο, με μεικτές αποδοχές 650 ευρώ, στο τέλος του μήνα πρέπει να σου καταβληθούν συν 97,5 ευρώ, αλλιώς πολλαπλασιάζεις το μεικτό σου μηνιαίο επί 15 και διαιρείς επί 100. Ακόμη πιο απλά: **για κάθε ώρα που βάζεις το παπί σου στη δουλειά πρέπει να παίρνεις 0,654 ευρώ!**

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΒΕΔΙ...ΑΦΑΝΤΟ!

Ο Συριζα πασχίζει να ενσωματώσει τους αγώνες στο ντελίβερι και τον επισιτισμό με προεκλογική αφίσα (βουλευτικές 2012). Το ερώτημα παραμένει: αφού είχε «ευσαιθήσιες» για τους εργάτες, γιατί περίμενε 4,5 ολόκληρα χρόνια διακυβέρνησης για να νομοθετήσει στον κλάδο μας;

Από το τελευταίο Ραχάτι έως και σήμερα έχουν περάσει τέσσερις (4) εκλογικές αναμετρήσεις. Ο αριθμός υποψηφίων σε δημοτικές, περιφερειακές, βουλευτικές και ευρωεκλογές ήταν αμέτρητος. Πήξαμε στις κάρτες, τα ψηφοδέλτια, τα παρακαλέτα για ένα σταυρουδάκι, τα ενημερωτικά email και τις υποσχέσεις πως όλοι οι υποψήφιοι νοιάζονται για το καλό μας. Κι αυτοί, όπως ακριβώς και οι προηγούμενοι...

Εάν όμως παρατηρήσατε καλά, **ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ από το σωματείο μας δεν έβαλε υποψήφιος**. Δεν ήταν τυχαίο! Από το 2012 που υπάρχει το ΣΒΕΔΙ έχουμε μια πολύ μεγάλη απέχθεια για τους «σωτήρες» που θα μας λύσουν τα προβλήματα. Θεωρήσαμε εξ αρχής πως ένας από τους λόγους απαξίωσης του συνδικαλισμού –ως μαχητική πρακτική αντιπαράθεσης και διεκδίκησης μέσα στις δουλειές– είναι η μετατροπή των συνδικάτων σε δεξαμενές άντλησης ψήφων για τα κόμματα και τα κομματίδια. Αμέτρητοι βουλευτές, κομματάρχες, ακόμη και υπουργοί, κάνανε καριέρα πουλώντας αγωνιστικό προφίλ δήθεν για το καλό των εργατών. Την ίδια ώρα που ξεπουλάγανε ή ξεφουσκώνανε τους αγώνες στις διαπραγματεύσεις με την πλευρά της εργοδοσίας, στρώνανε το δρόμο για την προσωπική τους καριέρα. Αποκορύφωμα αυτής της ξεφτίλας ήταν η μετατροπή των προέδρων της ΓΣΕΕ σε Υπουργούς Εργασίας ή η συμμετοχή των κατά τ' άλλα αριστερών ή εργατικών κομμάτων σε κυβερνήσεις μαζί με τους εκπροσώπους των αφεντικών. Πολύ σοφά, όλες αυτές οι λέρες καταχωρήθηκαν στην κοινωνική μνήμη ως «εργατοπατέρες».

Στο ΣΒΕΔΙ ξέρουμε πως η λέξη «συνδικαλιστής» κατάντησε να είναι βρισιά από κάτι τύπους σαν και αυτούς που περιγράφουμε. **Θέλοντας να γίνουμε αποτελεσματικοί και επικίνδυνοι στις**

Ωστόσο, σε αυτό το σημείο οφείλουμε να πούμε το εξής: πολλά αφεντικά ζήτησαν με ύφος ξερόλα να πουν σε συνάδελφους ότι η εν λόγω διάταξη δεν συμφέρει τον εργαζόμενο αφού η προσωπική συμφωνία που έχουν κάνει για μηχανάκι και βενζίνη είναι μεγαλύτερη από το 15% που οριζόταν. Αν και χαιρόμαστε που τα αφεντικά ξεκίνησαν να ενημερώνονται για την εργατική νομοθεσία, αυτό το θέμα το ξεκαθάρισε στις 01/7/19 η **ερμηνευτική εγκύκλιος του Υπουργείου με αρ. πρωτοκόλλου οικ 29613/1754** (με αριθμό δημοσίευσης στη Γαύγεια ΑΔΑ: Ω9Υ3465Θ1Ω-7ΠΟ) που ορίζει αδιαμφισβήτητα ότι τα έξοδα κίνησης **ΔΕΝ** συμπεριλαμβάνονται στο 15% και πως θα πρέπει να καλύπτονται ξεχωριστά από την επιχείρηση. Συνάδελφε και συνδέλφισσα, τα έξοδα κίνησης ποτέ δεν θα μπορούσαν να οριστούν με ποσοστά. Ότι και οι ρημάδι μέχρι και το τελευταίο μιλιγκράμ, πρέπει να το πληρώνουν τα αφεντικά, τέλος! **Απόδειξη από το βενζινάδικο, σφραγίδα από πίσω, το δίνεις στο αφεντικό, παίρνεις τα λεφτά! Ο νόμος και η ερμηνευτική εγκύκλιος το λένε πε-ντα-κά-θα-ρα!**

Όλα αυτά αποτελούν κομμάτια νόμου, **πράγμα που σημαίνει ότι έχουν υποχρεωτική εφαρμογή από την 17η Μάη**. Όπως ακριβώς την επομένη της μείωσης του ΦΠΑ όλα τα αφεντικά τήρησαν το «γράμμα του νόμου» και άλλαξαν κατευθείαν τις ταμειακές τους, έτσι πρέπει να γίνει και τώρα. **Για άλλη μία φορά συνάδελφε και συναδέλφισσα ο μόνος τρόπος για να γίνει αυτό είναι διεκδικώντας τα**. Μην αφήσεις απλά να αυξηθούν τα χρήματα που μας κλέβουν και που στο κάτω-κάτω μας ανήκουν. Συνεννοήσου και απαίτησε τα μαζί με τους συναδέλφους σου. Οργανώσου στο σωματείο σου• απέναντι στα αφεντικά που έχουν τις πλάτες κράτους και ελεγκτικών μηχανισμών.

κόντρες με τα αφεντικά, αποφασίσαμε να ξεφορτωθούμε κάθε αποτυχημένη συνταγή του παρελθόντος. Εμείς αποφασίζουμε με τη διαρκή γενική συνέλευση μας, ανοιχτή σε κάθε συνάδελφο. Κανείς δεν είναι πάνω από τη συνέλευση, ουδείς μπορεί να παρουσιάσει τον εαυτό του ως τον «αρχηγό», τον «πρόεδρο», τον «μεγάλο» που κάνει κουμάντο στο σωματείο. Όλες οι επίσημες θέσεις του ΔΣ –που μας υποχρεώνει ο νόμος να έχουμε– είναι διακοσμητικές. Η συνέλευση είναι το ανώτατο όργανο, κανείς δεν μπορεί να πάει σε ένα κομματικό γραφείο και να πει στον γραμματέα «βάλε με στο ψηφοδέλτιο και θα σου φέρω 100 σταυρούς ντελιβεράδων». Αγωνιζόμαστε εμείς για τους εαυτούς μας κάθε μέρα και δε θεωρούμε κανέναν ανώτερο από εμάς για να του δώσουμε τα κλειδιά της ζωής μας κάθε 4 χρόνια ώστε να αποφασίζει για εμάς, αντί για εμάς. Με απλά λόγια: **εφαρμόζουμε το μοντέλο του συνδικαλισμού βάσης, που δεν επιτρέπει τη δημιουργία εκλογικών μαντρών σε αναζήτηση κομματικού τσοπάνη**.

Και ξέρουμε και κάτι ακόμη: η επιτυχία του σωματείου μας κρύβεται ακριβώς στο ότι είμαστε μέσα στον κλάδο. **Μας ξέρετε, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, επειδή στο ίδιο φανάρι τρώμε την ίδια βροχή**. Δεν είμαστε σε κάποια καρέκλα, ούτε θέλουμε με τις εκλογές να αποκτήσουμε καρέκλα. Όσο για αυτούς που ήρθαν να μαζέψουν ψήφους από εμάς για λογαριασμό του Συριζα, επισημαίνοντας τάχα μου την ευνοϊκή νομοθεσία που ψήφισε –ώ, τι περίεργο!– λίγο πριν τις εκλογές, θα απαντήσουμε μόνο με ερωτήσεις: **Α)** γιατί δεν άλλαξε την νομοθεσία στον κλάδο μας από το Γενάρη του 2015; **Β)** γιατί δεν άλλαξε τη νομοθεσία σε άλλους κλάδους της οικονομίας, που δεν είχαν απεργίες, αγώνες και νεκρούς συναδέλφους; **Γ)** μήπως το μοντέλο του συνδικαλισμού βάσης δημιούργησε το κύμα που οι κομματάρχες θέλουν να δαμάσουν κι όχι το αντίθετο;